

LEVERANCIERSWISSEL

Vaste vergoeding voor een volledig jaar

OMSCHRIJVING

Bij het veranderen van leverancier ontvangt een klant een slotfactuur van OCTA+. Uit nazicht van deze slotfactuur stelt hij vast dat er een vaste vergoeding wordt aangerekend voor 365 dagen, zijnde voor de periode van 01/07/2014 tot 30/06/2015. De klant betwist deze vaste vergoeding gezien hij maar klant is gebleven tot 30/04/2015. Hij vindt dan ook dat de vaste vergoeding maar tot 30/04/2015 aangerekend mag worden.

De Ombudsdienst deelt deze mening. Aangezien OCTA+ na de bemiddelingspoging door de Ombudsdienst nog steeds niet bereid was om de te veel aangerekende vaste vergoeding te crediteren werd een aanbeveling geformuleerd.

AANBEVELING VAN DE OMBUDSDIENST

De Ombudsdienst is van mening dat dergelijke aanrekening van de vaste vergoeding een verdoken vorm van een verbrekingsvergoeding is, ongeacht de benaming ervan, de wijze waarop deze vergoeding wordt gecommuniceerd, vastgesteld in de contractuele voorwaarden of aangerekend op de slotfactuur. De Ombudsdienst verwijst hierbij naar het Consumentenakkoord dat inzake de leverancierswissel het volgende bepaalt:

"De leveranciers waken erover dat er in voorkomend geval tegemoet wordt gekomen aan volgende doelstellingen:

...

In het geval van de oude leverancier:

...

- vermijden van administratieve kosten, aangerekend door de leverancier naar aanleiding van de beëindiging van de overeenkomst.

...

De oude leverancier van de getransfereerde klant verbindt er zich toe om bij de beëindiging van de overeenkomst:

3. De getransfereerde consument, behoudens één finale eindafrekening, geen enkele kost aan te rekenen omwille van de beëindiging van de overeenkomst." (onderlijning door de Ombudsdienst)

Artikel 18 §2/3 van de wet betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt is eveneens duidelijk en niet vatbaar voor interpretatie:

"De huishoudelijke afnemer of de KMO heeft het recht een overeenkomst, zowel van bepaalde duur als van onbepaalde duur, voor de continue levering van elektriciteit op elk ogenblik te beëindigen mits een opzegtermijn van één maand wordt nageleefd. Elk contractueel beding dat afbreuk doet aan dit recht, is van rechtswege nietig.

De leverancier waarmee de huishoudelijke afnemer of de KMO een overeenkomst tot continue levering van elektriciteit sluit, wordt verondersteld gemandateerd te zijn om het recht bedoeld in het eerste lid uit te oefenen, tenzij uitdrukkelijke, andersluidende overeenkomst.

Wanneer de huishoudelijke afnemer of de KMO gebruik maakt van het recht dat hem wordt toegekend krachtens het eerste lid, mag hem hiervoor geen enkele vergoeding in rekening worden gebracht."

De Ombudsdienst stelt dus vast dat deze handelswijze indruist tegen de wet. De verbrekingsvergoedingen bij consumenten en KMO's werden immers afgeschaft opdat eindafnemers sneller en eenvoudiger van leverancier kunnen veranderen.

Het aanrekenen van een vaste vergoeding per gestart leveringsjaar zorgt opnieuw voor een financiële drempel bij het veranderen van energieleverancier. Indien een klant na enkele maanden een interessant voorstel ontvangt van een andere leverancier, remt het hem immers af om te veranderen, daar hij hoe dan ook de vaste vergoeding voor een volledig jaar aan zijn vorige leverancier dient te betalen.

Om dan geen enkel nadeel te ondervinden bij een leverancierswissel, kan de klant dus enkel overstappen op de einddatum van zijn contract. Zo niet moet hij een deel vaste vergoeding betalen voor een periode waar hij geen gebruik van heeft gemaakt. Bovendien dient hij eventueel opnieuw een vaste vergoeding voor deze periode aan zijn nieuwe energieleverancier te betalen.

De Ombudsdienst beval OCTA+ dan ook aan om de vaste vergoeding pro rata aan te rekenen voor het aantal dagen dat de klant door OCTA+ beleverd werd.

ANTWOORD VAN DE LEVERANCIER

OCTA+ heeft de aanbeveling gevolgd aangezien tien twaalfden van de looptijd van het contract van de klant reeds verstreken waren en de klant een goede betaler was.